

Primera exposició en solitari de Bruni Heym

ART

Bruni Heym. Pintura. Sala Arts Bearn, carrer de la Concepció, la Ciutat de Palma. Fins al 14 de novembre.

La pintora Bruni Heym exposa, per primera vegada en solitari, una col·lecció de quadres en què expressa un simbolisme molt personal i fa moltes referències a la Terra. De fet, el format de moltes de les obres exposades és quadrat i aquest format representa, per la pintora, un símbol del planeta.

Ella ja havia fet alguna mostra conjunta. La darrera, l'any passat, en companyia de l'escultora i ceramista Joana Costa. Aleshores la pintora feia gravats, tanmateix ara ha canviat ja que creu que cada moment és únic per a expressar un sentiment, i això cal representar-ho amb una tècnica o altra, depenent del que es vulgui mostrar.

Bruni Heym va néixer a Alemanya, però fa més de quinze anys que resideix a Mallorca. Ella creu que la tècnica no és la principal finalitat de la pintura, ans al contrari: per damunt de la tècnica pictòrica –que, de totes, totes, és necessària– ha d'haver-hi la idea d'allò que es vol expressar, ha d'arribar a l'espectador d'una manera directa. La tècnica només és una eina per a aconseguir-ho. Malgrat tot, Heym és partidària d'investigar en tècniques noves i de transmetre-les entre els artistes.

Una de les novetats del seu treball és la pintura sobre radiografies, encalentides i deformades per aconseguir un vistós efecte de llums i ombres.

Bruni Heym confessa que aquesta mostra és una recerca d'ella mateixa, fortament impregnada d'un simbolisme on abunden formes bàsiques i nombres amb significació especial per a l'autora. Així, l'artista explica que aquesta recerca és carregada d'espiritualisme, amb referències a una entitat superior a la categoria humana. Un treball que, segons explica Heym, ha realitzat amb molta desim-

PERE CARMONA

boltura i rapidesa, ja que s'hi trobava molt còmoda manejant els símbols que representen la part íntima de l'artista.

Amant dels colors, juga amb els càlids i vius ocres, marrons, vermells i grocs, representatius de la terra, i els barreja amb elements com el fang, la cendra o l'arena. El planeta Terra és un dels temes que més han sensibilitzat l'autora a l'hora de fer aquest conjunt que es presenta ara a la sala Arts. Ella té una visió esperançadora, si bé fa notar que el planeta s'ha de protegir per no arribar a la catàstrofe. De tota manera, la pintora no vol explicar gaire els codis privats que regeixen les pintures, ja que "no s'han de donar massa explicacions a l'obra, perquè cadascú n'ha de treure les seves conclusions". Potser és per això que la pintora s'estima més reprimir la visceralitat que porta dins seu i contenir l'expressió de la seva obra en conjunt.

Víctor Andreu, pintor que dirigeix l'escola-taller Moli d'en Xina per artistes a Algaida, a la qual està vinculada l'autora, ha escrit d'ella: "De saber estructurar a ésser estructura. Per a conquerir coneixements cal participar en la pràctica que transforma la realitat. Una passa més enllà és assolir una autonomia conceptual absoluta i trobar en si mateix les condicions estructurals de llur comprovació".

Xim Fuster